

RESSÒ DE LA PARAULA

El desig i la crida (II)

Voldríem que la celebració d'Advent i Nadal signifiqués quelcom més que una festa, és a dir, que fos l'ocasió d'una nova trobada entre Déu que s'ofereix i ens crida, i nosaltres, que busquem expectants. Veiem que aquesta trobada demana la necessària coincidència entre els nostres desitjos més profunds i la crida de Déu.

Per això, ens preguntem: ¿què desitgem, què busquem, què esperem? Aquestes són qüestions fonamentals sempre, no sols en l'Advent, sinó també per a esdevenir persones madures, conscients, lliures i amos de la pròpia vida.

Si donéssim la llàntia d'Aladí a cadascú i féssim una enquesta sociològica sobre aquestes preguntes, veuríem en primer lloc moltes coincidències: apareixerien els desitjos immediats, és a dir, salut suficient, benestar, recursos, veure'ns satisfets laboralment i afectivament, etc. Si tornéssim a preguntar convidant a pensar una mica més, hi hauria una diversitat més gran de respostes: apareixerien desitjos més profunds, com ara l'autorealització personal, el benestar de tothom, la convivència pacífica, l'alegria, la pau social, la justícia, etc. Obtindríem respostes més diverses, però totes coincidirien a expressar el que cadascun entén per «felicitat», perquè no hi ha ningú que no desitgi ser feliç i miri d'aconseguir-la. La pregunta, doncs, seria: ¿en què consisteix per a tu la felicitat?, ¿com aconseguir-la? La cosa es complica més quan sabem la força mani-

puladora del poder polític «mentalitzant» i del poder econòmic creant artificialment necessitats i desitjos...

En temps de Jesús, a Palestina, hi havia molta expectació. Induïts pel sofriment present i hereus d'una tradició farcida de promeses divines sobre la restauració, alliberament, redempció del poble d'Israel (especialment missatges profètics), la gent vivia en tensió cap al futur: Déu salvarà. Però ¿en què consistirà la salvació, com salvarà, quines vies farà servir per a salvar-nos, on trobarem aquesta salvació?

En això les respostes del Poble d'Israel eren molt diverses. Sotmesos a la dominació romana i víctimes dels conflictes interns, uns esperaven un nou Rei alliberador, uns altres un gran Sacerdot, uns altres un gran Profeta, uns altres un Messies líder

en l'acció revolucionària, etc. Sense excloure l'ús de la violència i la conquesta del poder, sobretot s'havia de fer complir els trets d'identitat nacional: la fe en Jahvè, la Llei, el culte, els profetes, les tradicions...

Però el que és important del record del temps de Jesús és que en l'Encarnació, Déu va pretendre trobar-se amb tothom, corregint les expectatives de tothom! Déu va trobar un poble expectant, però es va presentar dient a tots: «sí, però no». Sí a la teva obertura a un futur millor, però no al que esperes i al camí que fas servir per a aconseguir-lo. El Déu dels nostres pares no és exactament com penses, el Messies salvador no compleix la missió de salvar la humanitat per les vies que tu creus, el Regne de la felicitat és molt més gran i molt diferent... Tot el que creus que et salvarà serà destruït i només quedarà el Fill de l'Home, el Servent que ve a donar la seva vida en rescat per molts...

Ja sabem que aquesta diferència i contradicció entre allò que Jesús va oferir i el que la gent esperava li va valer la mort en la Creu. Ens podria passar el mateix a nosaltres. Els nostres desitjos i expectatives no són molt diferents de les dels jueus contemporanis de Jesús. ¿Quants desitjaven/desitgen allò que Jesús ofereix? Tanmateix, sols la crida de Jesucrist respon a les nostres autèntiques recerques i desitjos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Joan, ... el qui va al davant

A Palestina, entre la gent del poble, cada dia creixia la convicció que alguna cosa canviaria la realitat. Feia més de 70 anys que Roma senyorejava sobre el país. Els soldats de les legions romanes patrullaven per pobles, viles i ciutats. Però, també, els dissabtes a la sinagoga, les paraules dels profetes tenien un to més il·lusionador.

Per això, feu impacte quan Joan començà a recórrer la regió del desert de Judea, parlant a la gent. Portava una vida molt austera, vestia amb una pell de camell i menjava llangostes i pantiganes del camp, amb mel boscana.

Molta gent anava a trobar-lo. Uns per curiositat, per la novetat; altres, per engrescar-se en projectes de futur; alguns, enviats per preservar l'ordre públic; altres, per censurar-ne els continguts, si calia... Restava viva la memòria de Teudes primer i Judes el Galileu després, que engrescaren uns quants desvagats i poc-feiners per alçar-se contra Roma. Derrotats, aquestes revoltes quedaren en no res.

El missatge de Joan era precís i contundent: «Convertiu-vos que el Regne de Déu és a prop». Convertiu-vos, canvieu la vostra vida. Gireu-vos de cara a un altre. Doneu l'esquena al que valoràveu

fins ara. Canvieu la vostra manera de pensar. Fixeu-vos una altra escala de valors. Avorriu el mal i feu el bé.

Als qui sincerament volien canviar de vida, els aplicava un signe extern ben visible. Consistia en introduir-se en el riu, confessar els seus pecats i submergir-se uns moments en l'aigua com a senyal de purificació. Aquest ritus l'anomenaren el Baptisme en el Jordà. I Joan era conegut com el Baptista.

Joan acollia tothom. Però l'alterava sobre manera la presència de fariseus i saduceus. Perquè veia que no hi anaven de bona fe. El seu desig de conversió era aparent i mal dissimulat. Amb

ells era dur: «Cria d'escurçons... demostru amb fets que us voleu convertir...».

Joan, però, només era el precursor del Messies en el temps. La seva presència sempre va precedir temporalment la de Jesús: en ser anunciat el seu naixement, en la seva vinguda al món, en aparèixer en l'escena pública... Davant qualsevol sospita, ell afirmava clarament: «Jo us batejo només amb aigua, però el qui ve després de mi és més poderós que jo. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc». El seu testimoni, Joan el ratificà poc més tard, amb el seu martiri a mans d'Herodes.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

El deseo y la llamada (II)

Quisiéramos que la celebración de Adviento y Navidad significara algo más que una fiesta, es decir, que fuera la ocasión de un nuevo encuentro entre Dios que se ofrece y nos llama y nosotros, que buscamos expectantes. Vemos que este encuentro pide la necesaria coincidencia entre nuestros deseos más profundos y la llamada de Dios.

Por eso, nos preguntamos: ¿qué deseamos, qué buscamos, qué esperamos? Estas son cuestiones fundamentales siempre, no solo en Adviento, sino también para llegar a ser personas maduras, conscientes, libres y dueños de la propia vida.

Si diéramos la lámpara de Aladino a cada uno e hicieramos una encuesta sociológica sobre estas preguntas, veríamos en primer lugar muchas coincidencias: aparecerían los deseos inmediatos, es decir, suficiente salud, bienestar, recursos, vernos satisfechos laboral y afectivamente, etc. Si volviéramos a preguntar invitando a pensar un poco más, habría una diversidad mayor de respuestas: aparecerían deseos más profundos, como la autorrealización personal, el bienestar de todos, la convivencia pacífica, la alegría, la paz social, la justicia, etc. Obtendríamos respuestas más diversas, pero todas coincidirían en expresar lo que cada uno entiende por «felicidad», pues no hay nadie que no desee ser feliz e intente conseguirlo. La pregunta, pues, sería: ¿en qué consiste para ti la felicidad?, ¿cómo alcanzarla? La cosa se complica más cuando sabemos la fuerza manipuladora del poder político «mentalizando» y del poder económico creando artificialmente necesidades y deseos...

En tiempo de Jesús, en Palestina, había mucha expectación. Inducidos por el sufrimiento presente y herederos de una tradición llena de promesas divinas sobre la restauración, liberación, redención del pueblo de Israel (especialmente mensajes proféticos), la gente vivía en tensión hacia el futuro: Dios salvará. Pero ¿en qué consistirá la salvación, cómo salvará, qué vías usará para salvarnos, dónde encontraremos esta salvación?

En esto las respuestas del Pueblo de Israel eran muy diversas. Sometidos a la dominación romana y víctimas de los conflictos internos, unos esperaban un nuevo Rey libertador, otros un gran Sacerdote, otros un gran Profeta, otros un Mesías líder en la acción revolucionaria, etc. Sin excluir el uso de la violencia y la conquista del poder, sobre todo se tenía que hacer cumplir los rasgos de identidad nacional: la fe en Yahvé, la Ley, el culto, los profetas, las tradiciones...

Pero lo importante del recuerdo del tiempo de Jesús es que en la Encarnación ¡Dios pretendió encontrarse con todo el mundo, corrigiendo las expectativas de todos! Dios halló un pueblo expectante, pero se presentó diciendo a todos: «sí, pero no». Sí a tu apertura a un futuro mejor, pero no a lo que esperas y al camino que usas para conseguirlo. El Dios de nuestros padres no es exactamente como piensas, el Mesías salvador no cumple la misión de salvar la humanidad por las vías que crees, el Reino de la felicidad es mucho más grande y muy distinto... Todo lo que crees que te salvará será destruido y solo quedará el Hijo del Hombre, el Siervo que viene a dar su vida en rescate por muchos...

Ya sabemos que esta diferencia y contradicción entre lo que Jesús ofreció y lo que la gente esperaba le valió la muerte en la Cruz. Podría ocurrir lo mismo con nosotros. Nuestros deseos y expectativas no son muy diferentes a las de los judíos contemporáneos de Jesús. ¿Cuántos deseaban/desean lo que Jesús ofrece? Sin embargo, solo la llamada de Jesucristo responde a nuestras auténticas búsquedas y deseos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

IV Trobada de Fundacions i Associacions

El dissabte 19 de novembre, a la Casa de l'Església i organitzada pel Secretariat de Fundacions i Associacions, es va portar a terme la IV Trobada amb els representants de les associacions i fundacions canòniques del nostre bisbat, amb la presència del nostre bisbe Agustí Cortés.

La trobada va començar a 2/4 d'11 del matí amb una pregària inicial i la benvinguda del bisbe Agustí. Tot seguit va haver-hi la ponència a càrrec de Mn. Fco. Javier Sánchez Soto, vicari judicial de la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, amb el títol: «Entitats canòniques i realitat sinodal», en el que va anar desenvolupant el fet sinodal en les entitats canòniques i les dificultats que això comporta avui dia en la nostra societat, atenent als fins estatutaris de les mateixes. Un cop acabada l'exposició hi va haver un torn de preguntes on es van poder plantejar qüestions i aclarir dubtes.

Després d'un descans, Mn. Rafael Sánchez, delegat de Protecció de Dades, va informar de diferents

aspectes de la llei i com implementar-la, atenent a les diferents realitats de les entitats canòniques, així com diferents informacions del Secretariat. Es va acabar la trobada amb una pregària final.

Aquesta trobada va ser una bona ocasió per fer visible el fet sinodal a través de les entitats canòniques, que amb els seus diferents àmbits i activitats fan present la realitat de l'Església a la nostra societat i són un element important d'evangelització.

Sopar solidari de Mans Unides

Es va celebrar el passat 19 de novembre a Sant Sadurn d'Anoia. El lloc triat per al sopar solidari es va quedar petit, no podent assistir tots aquells que haguessin volgut. I és que hi havia ganes d'ajuntar-se per un motiu solidari després d'una bo-

na temporada sense poder-ho fer a causa de la pandèmia.

Des de la Delegació de Mans Unides de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat agraeixen la solidaritat de tots els assistents, també donen les gràcies a tots els membres de la Comarcal pel seu tre-

ball i la bona organització, a més dels qui van regalar els ingredients per al sopar.

Una menció especial al grup Play Music Dansaires de Vilanova i la Geltrú que solidàriament van oferir una actuació «genial», en paraules dels assistents.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «I mentre la fúria de la destrucció i la mort es deslliga i el conflicte s'empijora, alimentant una escalada cada vegada més perillosa per a tots, renovo la meua crida als líders de les nacions: Si us plau, no portin a la humanitat a la ruïna!» (5 de juny).

@Pontifex_es: «No hi haurà una ecologia sana i sostenible, capaç de canviar alguna cosa, si no canvien les persones, si no se les anima a optar per un altre estil de vida menys voraç, més se-

rè, més respectuós, menys ansiós, més fraterno» (5 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant, Esperit de l'amor, infon en nosaltres l'amor, ens fa sentir-nos estimats i ens ensenya a estimar. Ell és el "motor" de la nostra vida espiritual» (5 de juny).

@Pontifex_es: «Maria és la Mare que ens dona el seu Fill Jesús. Maria és el camí que ens introdueix en el cor de Crist, que va donar la vida per amor a nosaltres. Per això l'estimem i la venerem» (7 de juny).

Necessitat del Catecumenat. El Primer Anunci

El darrer diumenge de l'any litúrgic, l'Església celebra solemnement Crist com a Rei de tot l'univers. Amb motiu d'aquesta festivitat, el Servei Diocesà per al Catecumenat inicia les seves trobades amb els adults que volen rebre el sacrament del Baptisme durant l'Any litúrgic. La fotografia ens mostra el grup d'adults que va participar en el ritu d'ingrés al Catecumenat, el passat 20 de novembre, a la Casa de l'Església.

La institució del Catecumenat a la nostra jove diòcesi data de 2008, quan el bisbe Agustí Cortés, davant la situació que viu la nostra societat amb una forta secularització, va signar el Decret d'Instauració del Catecumenat d'Adults, tal com va establir el Concili Vaticà II en el document *Sacrosanctum Concilium* (n. 64).

El Catecumenat, en la seva diversitat, enfonsa les seves arrels en els primers segles d'existència de l'Església. Era el procés de formació que calia seguir quan algú manifestava la seva voluntat de fer-se cristià. Així doncs, per què tornar a transitar un camí de formació cristiana tan antic i abandonat durant tants segles?

És una clara constatació que en els últims decennis la nostra societat està experimentant un fort procés de descristianització, especialment acusat en aquests últims anys: les esglésies es buiden! En moltes famílies d'arrels cristianes s'ha trencat el procés generacional de transmissió de la fe i així,

les noves generacions ja no han sentit parlar de l'obra salvífica de Jesús de Natzaret, ni dels valors evangèlics que conformen la vida cristiana.

La majoria de les joves famílies ja no demanen els sacraments d'iniciació cristiana per als seus fills, que no han rebut el Baptisme, ni la Comunió i, per suposat, tampoc la Confirmació. Així, sense cap formació cristiana, i davant la crua realitat de la vida, són altres els déus als quals s'adrecen les mirades en la cerca de la felicitat o del consol davant les situacions frustrants de la vida. La societat emergent és de fet una societat pagana.

L'Església és dipositària dels grans tesoros de la Gràcia de Déu, però com arribaran als qui ja no participen de la vida cristiana? Jesús abans de la seva Ascensió va exhortar els apòstols dient-los: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, [...] Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món (Mt 28,18-20). Cal sortir i anunciar la Bona Nova, sempre Nova, sempre Jove. I quina és, per als homes i dones d'avui? En paraules del papa Francesc: «En primer lloc, vull dir a tothom la primera veritat: "Déu t'estima". Si ho has sentit abans, no importa, vull recordar-te-ho: "Déu t'estima". No ho dubtis mai, passi el que et passi a la vida. En qualsevol circumstància, ets infinitament estimat» (*Cristus Vivit*).

Aquest és el Primer Anunci: «Déu t'estima!» Per demostrar-t'ho, ha enviat el seu Fill, Jesucrist, que

ha mort i ha ressuscitat per perdonar-te. Per la fe en Ell, hi ha una nova manera de viure; res a veure amb els fruits vans de la idolatria.

Aquest Primer Anunci té la força de l'Esperit Sant per transformar la vida. En els Fets dels Apòstols, l'evangelista Lluç ens relata l'actitud dels qui van oír el Primer Anunci en boca de Pere. Després d'escoltar-lo li pregunten: «Germans, què hem de fer?» (*Fets 2,37-39*). Els oients van quedar impressionats per la predicació. Així, doncs, aquesta pregunta és, en ella mateixa, la primera resposta a l'acció de l'Esperit. És la conseqüència directa de la seva acció. Qui formula aquesta pregunta estarà disposat a escoltar la resposta de l'Apòstol: «Converteix-te i fes-te batejar en el nom de Jesucrist». Per oír aquest Primer Anunci no és necessària la fe, s'adreça a tothom, creients i no creients. Necessita, però, la col·laboració de l'apòstol que fa l'Anunci, sense ella, no hi ha anunci.

Aquesta és la missió de l'Església, anunciar al món l'Amor de Déu. Missió ineludible. Anunciar-lo als de dins i, en els moments actuals més que mai, als de fora, als qui no tenen fe.

La resposta de l'Església, en concret, la del nostre bisbat, ha estat instituir el Catecumenat per tal d'acollir tots aquells que, tocats per la Gràcia, volen batejar-se per seguir Crist. «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats» (*Mt 11, 28*).

AGENDA

► **Curs de l'ISCREB a Sant Boi de Llobregat.** Sobre «Moral de la Vida II» (4 ECTS), impartit per la Sra. Glòria Vendrell. Els dilluns 12 i 19 de desembre; 9, 16, 23 i 30 de gener; 6, 13, 20 i 27 (examen) de febrer, de les 19 a les 21.30 h. A la Parròquia de Sant Josep Obrer (c/ Galizia s/n, Sant Boi de Llobregat).

Es pot assistir al curs com a alumne oficial o oient de l'ISCREB (matriculació, assistència a totes les classes, dret a avaluació) o com a formació permanent de l'Escola Diocesana de Teologia (assistència lliure a les sessions i contribució lliure i voluntària). Informació i preinscripció: tel. 676 874 705 (de 17 a 21 h); tel. 935 138 766 (de 18 a 19 h).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau (o Dalmai), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.

7. □ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de

l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Dídac Cuauhtlaotzin; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.

11. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a. 10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diumenge II d'Advent (A)

COMENTARI

«Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada»

La primera lectura d'aquest diumenge ens dona tot un programa del que reclama Joan a l'evangeli a tots nosaltres: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop*. I més endavant diu: *Demostreu amb fets que us voleu convertir*. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham: els fets són els qui demostren si la nostra conversió és autèntica. No hi ha cap altre «privilegi». Isaïes comença recordant-nos l'esperit que reposarà en el descendent de David que és Jesús el naixement del qual celebrem en el temps d'Advent. El text parla de *la soca de Jesè* (Jesè és el pare de David). *Reposarà en ell l'Esperit del Senyor* que es manifesta en *esperit de saviesa, d'enteniment, de consell, de valentia, de coneixement i de reverència del Senyor*. L'ideal de la seva vida serà *reverenciar el Senyor*. Serà una persona justa que judicarà segons veritat: *No judicarà per les aparences ni decidirà per que senti dir*, es trobarà sempre al costat *dels pobres del país*. Les seves armes són *la justícia i la lleialtat*, és a dir l'amor sempre fidel. I Jesús amb la seva presència entre nosaltres restablirà les relacions que hi havia al paradís entre Déu i l'home, inaugurarà un regne de pau i harmonia. *Conviven* pacíficament els animals que són depredadors (*llop, pantera, lleó*) amb les seves víctimes (*anyell, cabrit, vedell*), en una convivència única. L'home com al paradís tornarà a ser amo de les coses creades. El mal deixarà d'existir i l'home recuperarà la seva relació personal amb Déu, ningú no passarà necessitat i s'establirà l'aliança definitiva que portarà al món la pau. *El coneixement del Senyor haurà omplert el país*: per una banda, vol dir que hi haurà una relació personal de l'home amb Déu i per l'altra hi ha la defensa del pobre i de l'humil. Tot això és el que farà el Crist en el seu naixement i ens indica el camí que ha de seguir la nostra vida. Per això Pau pot dir també que *ben avinguts de cor i de llavis*, interiorment i exterior, *glorifiquem Déu*. Advent és pau, harmonia, bona convivència amb tothom, defensa dels pobres i dels humils.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança.

Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: «Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Joan duia una capa de pell de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextra ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el soplo de sus labios hará morir al malo. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo. Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios: Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos»». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán. Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: «Tenemos por padre a Abrahán», pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuertes que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»